

CIRKA

Gutta cavat lapidem...

E perkohëshme kulturele popullore

Del të paren e të tretën të diele të secilit muej

Pajtimet:	Shqypëni	Perjashta
Per 1 vjetë:....F.	4	6.-
" 6 muej:.....	2. 20	3.50

Vj. I. Nr. 12

Shkoder, 22 Ndanduer 1936

Copa 1 Lek

Nji pervjetuer i harruem

1911-1936

Nji shembëlltyrë.

Na gëzohemi e na knaqet syni tue kundrue nji pallat të madh, të bukur, me vija harmonike, në të cillin secilla pjesë xën mirë atë vendin e vet. Por tue kundrue pallatin a thue na shkon mëndja ndopak per themele të tija mbi të cillat ai është këndë ndertue e qindron në kambë me tanë atë madhëni e vet? Nieri knaqet sidomos per sende qi shef, por per tjera të papëshme nuk i bjen në mend e priton me i kujtue kah lypet nji arsyetim e nji të lodhun mëndjet.

Na gëzohemi sod per ket Shqypnín e jonë e knaqemi per liri qi gëzojmë, per organizimin shtetnuer qi kemi ndertue e per të gjitha të mirat qi na bjen pavarësia e, edhe pse nuk është vùe n'atë shkallë perparimi e bukurije si na dishron zëmra e si kishte mujtë me kenë, gëzohemi tue mendue se është e jona e se themelet i ká per me mujtë me u bñ nji nder kombe mã të bukrat e Ballkanit.

Po kush na e bñi t'onen?

Tash njizetepesëvjet nji grusht malcorë, tue bñ flí vedin per me pshtue vëndin prej s' shue- mit faret, i a nisen pushkës kundra ushtrive të turkut.

Ishin të lír nder ato male të veta, nji liri qi i date prej botës të perparueme, qi per me e mbajtë u ishte dashtë mos me pasë të perpjekun me njerzi, por ket liri qi ishte shkak vuetjesh e të hjekunash të padame kishin dashtë me e ruejtë tue mendue se dikur kishte per të dalë prej soje shkëndija qi do të zgjote mbarë kombin.

Por turqit e rí e kuptuene e nuk u a kish- te kande. E mendojshin mirëfillit se ato male "nder të cillat strukë shqypja e liris" dikur kishin per të lypë nji liri mã të madhe e mã të hapët e prandej dane me shkue e me e xanë shqypen në çerdhe të vet, aty kù per sá vjet

kishte ndëjë strukë po, por aspak e çartun në natyrë të vet, aspak e cingueme nder fuqi të veta, gjithnji me njat dishír liriye per me mujtë e me këndë e gatëshme me u hjedhë sá mã malt.

Malcorët të msyem në vënd të vet, me intuitin e vet të hollë qi nuk lën me gabue e qi nuk lypë nji arsyetim të gjatë pse është nji arsyetim qi vjen prej zëmret, e kuptuene me- njiherë rrezikun e si t'ishin nji nieri u çuene në kambë e u betuen e u shternguen per qind- resë.

Nuk është nevoja të pershkruejm këtë trimnít e atyne malcorëve qi per sá muej rresht me mjete shum të paka kundra nji ushtrís së rregullt, kaq mã të madhe per numer sá s'është as me u vùe në krahazim; qi kjene djegë e pjekë e shue krejt me pasuní të tyne; qi me therorí të veten e me gjak qi derdhen i a ndalen hovin ushtrís turke e, çka mã teper, mujten me qitë per fushë faqe botës kerkesat e shqyphtarëve per liri t'at- dheut e pernjiheri me zblue qellimet e shtrëmb- ta të turqve të rí e pazots e tyne në sundim të popujve. Nuk është nevoja të pershkruejm, pse është historí e djeshme e qi e kemi të thuesh jetue.

Por të mendojmë pak efektet e riperkusjonin qi ká pasë mbarë në botë. Njata shqyptar qi kanë ndodhë (so kohe janta Shqypniet nder vende të ndryshme t'Evropës e njeri kanë mujtë me e pá me e ndi mã kjartë e mã mirë. Deri atë ditë me i pasë thanë kuci se "jam shqyptar" të kishte kqyrë me çudi a pse nuk e kishte ndi kurt se ekziston nji shqypnít (e në ket padije ishte shumica) a se të njehte perfaqses i nji kombit qi ishte krejt mrapa, qi nuk i ndihet zani per sá gjallit, i pazoti me levizë per liri të vet, i shtrem krejtsisht gjëndjes së keqe të robnís. Prandej i padëjë me u vùe në nji rënd me popuj tjerë të Ballkanit, popuj të rí qi, me

arsye a pá arsyë, kishin dijt me terhjekë shik-jimin e simpatín e mbarë botës. Ká edhe Shqyp-nija historín e vet, ndoshta edhe mã të bukur se disá popuj fqij, ká epopén e Skanderbegut, ká atë të Lidhjes së Pezrrendit Po kush perbân sod opinionin e vet mbas historis? Nji pakicë e vogël studjusash, e edhe këjo pakicë tue traj-tue nji opinion të gabueshem mbasi të mangëta e të gabueshme janë kenë perherë historít qi kanë folë per né. Opinioni i shumicës së madhe trajtohet prej ndodhjeve të perditëshme e mbas këtij opinionit janë t'influencuem edhe njerzit e shteteve qi kanë fatin e kombeve në dorë.

Fletoret e botës mbarë ishin mbushë aso kohe me lajme qi vîshin kah Shqypnija, e me admirim gjindja lexojshin trimnit e çuditëshme qi nji grusht shqyptár i bájshin ball ushtrinave të Perendorís turke e trandëshin themelet e asajë Perandorí të madhe. Deqiqi, Samoborri, Rrasa e Fikut e tjera e tjera vende qi fatosat t'onë ríne me gjak të vet, u permëndëshin nder të gjitha fletoret e botës si etapet e nji epopés së madhnueshme të njaj popullit qi lufton e dikon gjakun per liri të vet, e syni e sympatija e botës ishin atëherë të drejtue me kah malet t'ona të thepisuna qi ruejshin nder shkrepë të vet nji popull fatozash.

Me u diftue shqyptár atëherë ishte nji nám, nji punë e kandëshme. Me i dalë zot Shqypnis ishte punë shumë mã e kollajshme. E ata miq

t'onë, shqyptarofila, mbas luftës së malcorëve paten nji arsyë të fôrt në dorë per me mprojtë kombësín t'onë e mos me lanë qi kombi shqyptár të zhdukej prej kartës gjeografike.

Por sod mjerisht duket se kurrkush nuk i mendon këto punë e kurrkuej në Shqypëni nuk i bjen mã nder mënd per ato trimni të paharrueshme të malcorëve t'onë, per kryengritjen 1911. Ásht kah mbaron këjo vjetë qi na perkuj-ton njizetepesëvjetorin e kësajë kryengritje të madhënueshme qi aq e dobishme kje per tanë Shqypnin e kje kryengritja decizive të thuesh per pavarisi t'onë, e shtypi kombtár, perveç revistës "Hylli i Dritës, as nuk e ká perkujtue as permendë ndopak. Shqyptarët e soçem, të lshuem n'apati, ase të dhanun mbas kujdeseve tjera, nuk çajnë kryet me çfaqë evarin e vet ndaj fituesat e liris, ndaj ata burra qi me gjak të vet kanë vûe themelet kësajë Shqypni qi na sod gëzojmë.

Shqyptarë, duhet të jemi pak mã të miradi-shem.

Datat qi vînë nuk duhet të vînë kot. Duhet xjerrë nji msim e fryt prej tyne.

Çka na mson 25-vjetori i kryengritjes së malcorëve?

Prej vorreve të tyne të padijtuna e të panderueme nji zâ del e kumbon ânë e mb'anë Shqypnis: Shqyptarë në daçi me e mbajtë lirin, mërrni shembull prej flijimit t'onë!

28 Nanduer

Flamurit kuq e zî

(TINGLLIM)

Oh flamur shêjt, me ngjyre kuq e zî!
Arbnori në luftë e në paq të mba në zëmer ndrý.1)
Ti shndritshem tue valvitë neper ajrí,
Ma i kandshmi send m'u pamun jé me sý.

Gjergj Kastrioti të dha të madhe lumni,
E në paq e në luftë gjithmonë në shoqni me ti.
Si shqype rá n'anmik, si rrfé e stëfí,
Pa lanë kurr dorë mizore me të perly.

I kuq si gjaku, flamur, jé m'u pá!
Njat gjak fatoesash rri tue na e kútí:
Qi Shqypen pat dikúr krejt shënit lá.

Mbi të kugen lámë, zezë ngjyre shënit;
Difton arbnorit: dekë mã parë me rá,
Se nji pllamë tokë, çepojve të tue, më ja lshí.

D. ALEKSANDER SIRDANI

1) Të ka per zëmer, të mba në dashtnim.

Vjolica e blegtoresha

Me kingja blegtoresha
Neper zhubeta
Ëndet pors mbretnesha
Nder troje të veta.

Kur qe me gojë vocrrake
Vjolica po qeshë
E i thotë: mos m'prek, se u plake,
O blegtoreshë.

E kjo: Tî mue me m'shtye
Guxon, moj lule,
Kur nuk t' shikjon me sy
As nji zog pule?

Nder kater ânët kjo fushë
Me lule t' blera
Plot e perplot â mbushë,
S' duhen fjalë tjera.

Askush nuk po t' soditë
As nuk t' shijon,
E plaken me shpotitë
Si prâ guxon?

Kaloi: prap vjolica qeshi
Me pervûjtnî,
E plaka buzët ngerdheshi
Plot ironî.

Tuj rá n' prëndim qe dielli
Blegtoresh thrret:
Kingjat, o gjyshe, sielli
Tashmâ në gjytet.

E n' mbrame dalë kadalë
Blegtorja kthehet,
Po kûr po ndeshë n' nji djalë,
Qe ftyra i sbehet.

Si pllumb djalín e rí
Plaka po shef,
E mbshtetun n' krahnuer t' tij
Vjollcen e njef.

Plaka kurrjâ nuk foli,
Por vjolica e butë:
- A prap perpara m' doli
Kjo plakë e krrutë?

Dashtnija qi n' ort
Nuk ká themel,
Prej s' cilles veç tregti
E damshme del.

Ik mos t'a shof mâ at ftyrë
E merr udhë tjeter,
Me ato t' thata gjymtyrë
O gjyshe e vjeter.-

- Vertetë? tha plaka. Eprâ
Ndigjo shka t' tham:
At shpirt qi tî ké vrâ
Un djalë e kam.

Siellu me shum kujdes
E mos u táll,
Kush lén plakët e vdes
E s'rrin jo gjáll.

Un kam mbarue, s'ká fjalë,
Por edhë tî
Mâ teper se un me at djalë
E gjáll nuk rri.

E n' daç m' e ndi tî msimin
Plotsisht t' vertetë,
N'urti kerkoje gzimin,
Lumnin n'at jetë.-

- Edhë un, tha vjolica, jam
Krejt pervujtnî,
Kush mue m' pergjet, n'e mbram
Vdes me lumnî.-

Djali i piklluem i bori
Po t' dyja e u shtâng,
N' dashtnî i u ndez krahnuer
Per t' vetin plâng.

E pau se me ato plakë
T' kállme pá prite
Sigurisht ká me plakë
Po aj vetë n' ditë.

E pau e veç vityti
Asht a gjithëri
T' djalín akur s'e mbyti
Kjo baltë e njerë.

E msimi i plakës fisnike
I s'gjoi nder mend
E s'rron akurr jetike
As me gozënd,

FOLKLORE

Këjo është një këngë e moçme që i këndohet fëmijës kur e vën e
ama me fjetë dhe që i shprehë të gjitha njetat e nanës që i dalin
prej zemrës për lojë të vetë.

Këjo këngë këndohet në shumë mënyra, por këtu po rreshtoj kë-
ngën më të bukur edhe më të tingëlleshme që persëri zgjon ndër
zemra përkdheljet e dashurisë e nanës kur ishim fëmijë.

O! O! O! po të lidhë nana,
po të lidhë nana e të vën në gjumë
me flën djalë, lumja unë,
m'i rritet shtati në gjumë.
Hajde gjumë, ku m'u vanove?
kah më shetite, kah m' kerkove?
djalë t'ëm m'a harrove.
M'a bjer kîj e m'a bjer dash
mëndashi fryhet me një herë
djalë m'u fryfët aimen e verë.

O! O! O! nina nina,
nina e jote lara lara,
që t'a rritë moj njome shtanë,
shtati i yt i njome e i bardhë,
sa sahat që ka motmoti
aq nafakë bër, ty të qoftë Zoti.
O! O! O! po të perkundë nana,
të perkundë nana, t'vën me fjetë.
Po vjen gjumi tue pëvetë,
a e kam çue a e kam fjetë?
E ka lidhë e rahatue
e në gjumë nana e ka vue.

O! O! O! nina nina,
nina ninë mor djalë dermanit,
për të mirë bër t'u njeftë zani
si te Llupi e te Muzhani;
në Stambollë ty të voftë nami,
zani, bër, për të mirë t'u ndjeftë,
ku do të shkojsh vendi t'u lshoftë
fjala e jote t'u ndigjoftë.
M'u rritsh, bër, plak i mbetun,
plak i mbetun, zotni i pshtetun.

O! O! O! nana ty,
nana ty moj mollë me gëma
saksija me filxigëna.
Ti m'u rritsh e m'u marrsh erë
luleve që çilin në prendverë.

O! O! O! nina moj mollë,
ti m'u rritsh e m' shkojsh në shkollë,
për me nxanun dije të hollë,
për me nxanë e për me këndue,
të parë sarajit. bër, me të vue.
Ti m'u rritsh Aïim i hollë
si Alimat në Stambollë.
Nën aher t'u shiloftë kali,
hysmetin t'ja bafte rrogatari.

O! O! O! nina nina,
ninë e ninë të pastë nana,
bër, m'u rritsh në kullë me xhama
m'a marrsh nusen në kapidana
në kapidana ndër Zotni
ku t' vjen kafja me çini
ku ka meze e rakë.

O! O! O! nina nina,
ninë e ninë gjumi ku bani?
në kafaz ku rrin sulltani,
nder syt t'uej o bër dermani.
Ninë e e ninë të gjetët e mira,
sh'atit t'and t' ju hjekët e liga,
shkoftë e i raftë gurit e malit,
anmikut për mjedis t' ballit,
anmikut që ju do keq
Zot e pasha në kjahmet.
Mirë e mirë o mori mollë
ty të ruejtë e lumja Zoje,
te ruejtë Zoja që të ka valë,
ty të bafte t'urtë e të mbarë,
si daç ti, si daç vetë
si dashtë, bër Zoti i vertetë

(Përmendë prej Dedë Dedës)

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETT"
SHKODER (2018)

Mërija e Lleshi

- Novelë -

Mërin e kishin shitë në një katund jo fort larg. E, natyrisht askurrkush nuk e kishte pëvetë për at punë. Të gjithë veç i thojsin kurrdoqshin me e bërë me u kuqë a me hikë prej shoqë: "E lumja ti se ç' burrë k' marrë!" E hiq m' gjahtë. As si q' chej as se k' rrinte nuk i kishin d'ftue.

Mërija e kalonte ditën m'je një kodrinë, k' grigja e sajë shpërdahej në kullosë. Rrinte tuj b' çarap ose tuj tjerre lësh. Por nder këto d'it e fundit i k' lënë punët e zakonshme e është v' me një të në cohë rr'za gjith'nduer një-jesh, q' vllau i madh Leka i kish pr' prej Shkodrës.

Bari, lulet, gurt, kingjat, qiella e gjith' shka i parashtrohej e mësojshin se si me i rreshtue ato rr'za, njënen njëje br' tjetres. Herë herë i bjen nder mend një vizatim q' i a k' p' nusevet të reja ne e dielle mbas meshe tu dera e Kishës, e mundohet me e kopjue.

Asht kondend pse puna i k' fryt.

Por sot diçka e trazon zëmren e sajë, puna nuk i ecë mbarë e rrin perore në mëndim.

Tu rr'xa e kodrinës kalon rruga e madhe, k' p' pr' pershkohen kalorë e kambësorë q' shkojnë e vijnë prej një katundi në tjetrin, o q' ulen e njiten kahë Shkodra.

E në s' Mërija po shkapercente shtegun e ishte gadi me pershkue rrugen për t' u kapë në kodrinë i del para një djalë malcuer, një asi djelmsh mali nder të cillt mbahet kallë krejt fisnikija malcore e burrnija endë është e ruejtun në dukë e në mbaje.

Diçka veç kishte q' e dallonte shokësh. Atij i kish r' rasa me u ndesh në qytet me shum djelm të rij e prej bisedësh së tyne kish xanë se një martesë nuk mund të delte kurr e mirë po nuk u njoften burri e grueja q' perpara e po nuk u martuene me pelqim të vet. Lleshi p' pr' e xëte në kuvend me shokë e me pleq ket punë. Aj thonte: "Un malcuer jam e një çikë mali do të marr për grue, por kurr nuk kam me u martue p' e njoftë e p' e pelqye atë q' do të jët grueja e jëme." Por k' erdh koha e vllazent e pëveten për fejesë, edhe aj si shokët uli kryet, u kuq e hiku tuj thanë: "Bani si të dueni, shka të bani ju është mirë." E e kishin fejue. Ishte mundue plot

herësh me mujtë me i a dijtë ëmnin e shp' grues së vet, por kahë nuk donte t' a dijn tjerët dishirin e tij, nuk guxonte me pëvetë.

Sot gjindet perball Mëris, në vetm' e rrugës.

Ajo i paraqitet syvet të tij pors' Ora e bardhë q' p' pr' e kish andrue nder andrrat e veta djaloçare. E shikjon mirë. Mërija k' ulë kryet, a ndalë në buzë e rrugës e pret q' djali të kalojë. Por aj nuk lot vendi e i a lëshon dis' fjalë.

Q' pse Mërija atje m'je shkrep' është tash krejt e trazue. Gishtat nuk i punojnë m' me qendisë e shpesh herë habitshem a therë e edhe rr'zat e bukura i janë shpërd' neper tokë e janë perzie me guraleca.

As nuk mbaroj me kuq. Dita me ditë djali kish për t' u gjetun tu shtegu kahë, mbas berrevet, delte blegtoresha e bukur; e këjo, aita me ditë, k' m'rrijte n' atë vend shikjonte me shpresë pale a ishte aty djalë.

Lleshi i flitëte gjithfarë fjalësh s' ambëla e zëmra e sajë u kënaqte përherë. Por k' djali i tha se aj nuk mund u d'ate prej sajë, k' i tha se nuk çate kryet për kurrkend e se një ditë, perpara se t' u martote, do t' a grabitëte, mendja e Mëris u terratis. Në një të anë mendonte gjaqet q' kishin për të ndodhë, n' anë të tjetër zani i zëmres e th'rrte kah dishiri i Lleshit.

U lut, kjau, bani çmos, deri s' i a duel me paque zëmren e tij e të veten.

E tash do të dahan, nuk do të shifen m'. Shpejt Mërija do të shkojë nuse.

Me ç' mall me ç' shpresë u lan!

Ndoshta seicilli e kujtoj vërtetë të zgjuemë prej një andrre të lumueshme q' zëmra e kishte dishrue të p'ambarim.

Shi n' atë ditë q' u martote Mërija edhe Lleshi vëte kunorë.

Si rr'hiq s' u gëz' zëmra e tyne k' njëni pau në grue e vet Mërin e tjetra në burrin e vet Lleshin?

SIRENA

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

STUDIME GJUHE

(Vijim prej Nr. 10)

Më numer të kaluem u perpoqa t'i ap skâjit idé, gjanë e gjatë, ato veshtesa, qi ka në gjuhë të tjera europjane. E sikurse kto gjuhë prej kâi skâji kanë nzjerrë gjithnduer neologismesh, kshu munt të perfitojë edhe gjuha e jonë per t'u pasunue me skâje të reja, me ato skâje qi perparimi i kulturës emton (1) prej nesh sot. Skâje të reja, po, por qi na duhet me i a pershtatun gjuhes s'onë, tue mnefun (2) e zbatue ligjët e saja e eufonin (3) e sajë per mos me sendergjue hybribisme (4), qi nuk e hijeshojnë, por e shmatyrojnë gjuhën.

Ktû poshtë po merendoj sa kso neologismesh: Ideâr, pershtues per të tregue cillsin qi i perket idé, qi qenton e qindron n'idé, në mende e perdoret pergjithsisht per të diftue cillsin e njaj bukurije e araknije (5), qi vetem me mende perftohet e kujtohet, por qi nuk gjindet sendertisht (6), si per shembull: Rend e kuer (7) ideare, d. m. th. rend e kuer të pa kurrnjaj së mete, qi vetem munt të miren me mend, se pernjimend nuk munt të qëntojnë. - Bukurí ideare, bukurí në shkallën e në shtefën (8) mâ t'araknueme. - Shtatorja e hyjneshës Prendë (Afrodite, Venus) së Melos perfaqson gruen ideare. - Nymfat, musat, qipujt, perperrrat, babujt, babarakët e shtojzovallet e mythologis së vjeter kanë qënë qensina ideare.

Shum nder shkrimtarë të rí ket perhtues e marrin prej gjuhësh neo-latine, ideal, pa mendue aspak se passhtesa me al per të sajue pershtues nuk është e gjuhes s'onë. Kúr prej njaj êmnit të duem me nzjerrë ndonji pershtues kemi trajtat e jona, ato trajta qi i perkojnë natyrës të gjuhës s'onë, si per shembull prej êmnit dét munt të nzjerrim pershtues të ndryshshem, detuer per të tregue cillsin e detit, si ujë detuer; gjami detuer i Durrësit ngjehet ndër mâ të mirët; krypë detore per t'a dallue prej asajë qi del nga xehet, krypë xeherore; detâr qi i përket detit, si lundrí detare e jo lundrí lumuthare; i détert, si ngjyrë e detert ase ngjyrë e qiellert. Prej êmnit dhé, i dherët, si ênë të dherta, ngjyrë e dherët; sikurse thomi tokë mujake munt të thomi edhe mûr dhejak e jo murë i ngurtë. Prej êmnash lopë e dhí, mish i lopert e mish i dhirët (e thotë Laberija) e pra shumë bukur Anthropofagët (karnibalë) ushqehen me mish të njerirët; zëmer e njerirët e jo mizore, jo shtasore; vepra të njerirta e vepra të njerzishme, i pari pershtues, të njerirta, tregon cillsin e êmnit vepra, d. m. th. qi i perkasin natyrës së njeriut, qi do të ket natyrë e zëmer të dhimbshme, kurse i dyti tregon cillsi mâ teper të jashtme, si të bukura,

të kandshme, të knaqshme e pra tjetër është njerirmeni e tjetër njerzi. Prej êmnit send (latinisht res prej ksh ka rrjedhtue pershtuesi real e verbi i gjuhëvet neo-latine realizare per italishtën e réalizer per frengishtën) i sendert e mandej êmnin e shkerrnuet (11) sendertí e verbin me sendertue, si fitime e parme (12) të senderta, d. m. th. fitime e parme të verteta, me njimend e jo të kota, jo të kerlihta (13), jo me andrra, jo ideare, por qi preten, shifen, njehen.

(Vijon)

M. L.

P. S. Zhvillime të skâjevet të rralla.

1) Lmtue (me), verb; me lypë, me kerkue nji punë, nji gjâ send gadi si me domosdo.

2) Mnefun (me), verb; me i shkue kujt mbrapa, me ndjekun.

3) Eufoní-ja, êmen; ambelsim zânesh per të shporrë ashpersi per mos me vrá veshin.

4) Hybridí, pershtues; çka s'perkon në farë, në spjekë e në gjiní e pra jashta rregullash së natyrës. Hybridisëm-a, cillsija e gjânavet qi janë hybride.

5) Arak, adverb si në frasë akcilli është bā arak n'at punë, n'at zëjë, qi d. m. th. se asajë pune, asajë zëje i a ka marrë dorën tek bāhet mâ mirë; por mund të perdoret si pershtues per i kryem, i byrun, i mbaruem në shkallën mâ t'eper, latinisht perfectum. Me araknuem (m'u araknuem) me fitue plotsimin; me i a marrë zëjen tek bāhet njaj pune: Kjo nstë është araknuem në zëjë të mundafshit. - Akcilli mjek u araknuem në smunë fëmish. - Arakni-ja, êmen i shkerrnuet, plotsija e të miravet, të bukurvet, et. et. et. Hyu është vetë araknija pa kurrnji të metë.

6) Sendert (i), pershtues, sendertí êmen i shkerrnuet, me sendertue, verb e adverb i sendertisht janë zhvillue më perpara në tekst.

(7) Kuer-ori, êmen rend, rregull. Kë djali pse teper i llastuem duet kori. Prej kâi êmnit rrjedhton pershtuesi per kurem, qi rren rregull e rend në veprim.

(8) Shtefë, êmen; rrang pune, shkallë shoqnore. Nopër vepra të queta e t'urta ay arrini në shtefë mâ të natte të matarimit qeveritar.

(9) Qensinë, êmen çka është, çka ka të qenun, per per sende t'ulta të poshtme si per ato qi na i permendë mythologjia, kurse per sende së njaj rrangu t'eper do të perdorshim skâjin qensí, si qensija hyjnore, qensija e shpirtit të njerirët.

Qensinë perfytyrisht gjâ e organert, flurore e thantishme (me erë të mirë, aromë), qi nxiret prejë sa bimësh, si qënsinë drandofillesh, qënsinë manushaqesh, qënsinë karajfilash, et. et.

10) Gjam-i, êmen; buza e bregut gadi rrafsh me syprinë t'ujit sa qi ky me valë të veta e lán e e shperlán.

11) Kerrnuet(i), pershtues; qi është i ngjeshun e pra munt të preket. të shifet, të kundert i shkerrnuet, si 2 molla e 3 dardha, numrat 2 e 3 janë të kerrnuet, pse tregojnë gjâna qi kapen e preken, kurse 4, 5, 6. numra të shkerrnuet, pse nuk tregojnë gjâna; gúr, êmen i kerrnuet, bukurí êmen i shkerrnuet.

12) Parm-i, êmen; fitim, çka fitohet e hyn në punë per të mirë. Parmet, qi nzuerrrem prej aso tregtijë qén aq të vogla sa mâ me të drejtë do të qubeshin shparme.

13) Kerlijtë (i), pershtues; qi s'është mbas së vertetet, mbas sendertijet. Të holla të kerlijta. - ka qitë në fyt florij të kerlijtë. Verbi me kerli: Historija nuk do të kerlihet kurr, pse atbot s'është mâ histori, por prallë.

CIRKA PASTRUESE

Gabime per t'u ndreqë

Duhet me thanë e me shkruë sod e jo sot. Trajta sot nuk është tjetër por një gabim shqypimit qi është bân kronik në gjuhë t'onë. Proven mâ të kuartë të kësajë gjâ e kemi në fjalën mbas sodit qi shqyptohet edhe shkruhet gjithkund e gjithherë me d. Por, posë kësajë, kemi edhe kundraproven etymologjike. Adverbi sod, latinisht hodie, qi nuk është tjetër por hoc die, kâ gjasë se edhe në shqypen, qi është motra e latinishtes, rrjedh nga bashkimi i fjalëve këso dite.

Fraza mbas sodit, qi perdoret në gjuhë shqype qyshë prej gjith motit të jetës, na qet nder mënd e na provon në mëndyren mâ të kuartë se adverb i sod kûr substantivohet bân: sod, sodi; e jo: sod osëe sot, sotja, sikurse mjerisht po shifet e po ndihet nder né. Duhet të i a mbushim mënden vëdit se në daçim pernjimënd perparimin e gjuhës, duhet të shkojmë me kerkue burimet e saja mâ të kullueta, e jo trajtat e bastardhueme qi kâ mujtë me marrë gjuha prej pã-kujdesit t'onë.

Njëni mëndim ngrehë tjetrin. Edhe adverb i mbasnesrit, na mson se adverb i neser kûr substantivohet, bân: neser, nesri; eprã jo: neser, nesërja, ose e nesermja, (këjo trajta e mbrame është e drejtë kûr perdoret si adjektiv i substantivuem), si e kemi trillue na vetë prej mëndes s'onë pã kurrfarë themeli.

Manija me sjellë në gjini fëmnore një shumë të madhe të sosunash të gjuhës s'onë, tue lanë mbas doret ata mâ të vjetrat e qi analogjisht janë mbas natyre së gjuhës s'onë, është një fenomen i kohës së soçme, sikurse ndoshta kemi me pasë rasë m'e pã një herë tjetër.

Lul Shkurti

Prej shtypit të huej

Fati i një shkrimtares magjarre:

S'kâ kalue endë një muej qi Jolanda Foldes, shkrimtare e pã njoftun maxharre, e cilla një natë para ishte errë e vorfen e e pã-permëndun, n'e nesre kâ ndjehë pasanike e në râm e në zã. Juriya e çmimit letrár nderkombëtár, e perbame prej një grupi botuesash prej dhënave të ndryshme, kâ klasifikue mâ të parin nder 2 3000 dorëshkrime romanin e sajë "La rue du chat que pêche," tue i dhanë auktores shumen e 300.000 frangave. Romani i shkrimtares së çmueme kâ karakter autobiografik. Auktorja tregon në të mjerimin e vshtirësit e jetës së sajë si studenteshë, kûr, per me muejtë me vijue këndimet n'universitet, ishte e shterngue me me punue njikohësisht edhe si puntore në një fabrikë pelhurënash të Parisit.

Banote në një odë të keqe në "Rue du chat qui pêche," një rrugicë e errtë e e mrapshtë e kryegjytetit frang êmnin e të cillës i a kâ vûe romanit të vet. Para pak vjetëve kishte këthye në atdhë, tue i u kushtue krejt letratyrës e tue pritë njat sukses qi tek e mramja i erdh. Tash prej të gjitha vëndeve të botës i vînë oferta prej shpijave botuese qi i kerkojnë të drejten me botue një perkthim të romanit të çmuem, ose prej shpijave kinematografike qi donë me xjerrë një film prej si.

Bibliografi

Na mbërrijten në drejtim

Neumann: Dituní Natyre per Shkolla Qytetse. Perkthyer prej H. Xekës. Pelqyer prej Ministris s'Arsimit me shkresen Nr. 484 d. 21. VIII. 1936 Shtëpia botonjëse Kristo Luarasi - Tiranë Çmimi fr. ari 1. 30

K. Kraus e M. Habernal: Arithmetikë (greqisht) Shtypja e autorizuar nga Ministrija e Arsimit me shkresë Nr. 4543 d. 19. IX. 1936 Shtëpia botonjëse „Kristo Luarasi“ Tiranë - çmimi lek

Perpjekja Shqiptare 1935. Revistë e permuajshme kul'urale. Drejtor - Pronar Branko Merxhani. Pajtimi per një vjetë (12 numra) 6 fr. ari, per jashtë 10 fr. ari. Adresa per redaksin: Branko Merxhani, Tiranë, per administraten: Petro Marko, Tiranë.

Angelo Leotta: Dizionario Albanese-Italiano Roma Istituto per l'Europa Orientale.

Çmimi lire It. 1200

(Recensjoni per s'Afermi)

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

Nieri qi s'shifej

roman i Jules Vernes

12)

Po tham prá, qi janë do punë qi bâjnë me dyshue fort per të...

- E çka keni në mënd me bâ, zotni Stepark? - pveti kapidani.

- Puna mâ e mirë - pergjegji kryetari i policis - âsht me bâ një perkuizim në shpí të tij, ku ndoshta mund të gjinden dokumenta... sheje...

- Por per me bâ ket perkuizim - pveti doktori - a nuk lypet autoriximi i sundimtarit?

- Mbasi âsht puna per një të huej e per një të huej qi i âsht kercnue familjes s'uej, Shkelqesija e Tij s'e xâ besë se nuk ká me m'a dhanë.

- Sundimtari âsht kënë mramë në të kremte - i a bana un.

- E dij, zotni Vidal, e më ká thirrë qyshë na-de pastafat per me më diftue ndodhjet në të cillat âsht kenë pranë.

- Çka thote per këto ndodhje? - pveti doktori.

- S'dijte as ai se çka me thanë.

- Por kúr të marrë vesht - i a bana un - se ká gisht Guljelm Storitz-i?...

- Atëherë ká per të pasë dishír edhe mâ teper m'e skiarue punen pergjegji zotni Stepark-u. Por ju më pritni këtë, zotni. Un po shkoj fill te sundimtari e para një gjysë ore kam per të pasë auktoriximin me bâ perkuizimin në shpí të Storitz-it.

- E na aty kemi me ardhë me ju tha Haralani.

- Me gjith qefë kapidan, e, po deshtë, edhe ju zotni Vidal - na dha lëjen kryetari i policis.

- Ju shkoni bashkë me zotni Stepark-un - tha doktori e un po kthei në shpí kú kam me ju pritë si të bâni perkuizimin.

- E, shpresojmë edhe si t'a kemi shtë në dorë - i a bani zotni Stepark-u qi m'u duk se kishte mënd me i shkue punës deri në fund.

Si ndëjme vetem un e Haralani n'odë të kryetarit të policis nuk folem veç pak fjalë. Ishim kah hijmë mrëndë prá n'at shpí?... A kishim per t'a gjetë të zo'n e sajë?... Pvetëshem vedin a kishte per të muejtë m'u pritë kapidani Haralan si t'a shofë para at nieri.

Zotni Stepark-u këthej mbas një gjysë ore. Kishte marrë auktoriximin per perkuizim e urdhnin per të gjitha masat qi të i u dukëshin të nevojshme.

- Tash prá zotni - na tha - ju lutemi me dalë para mejet. Keni me më pritë para shpís Storitz. Edhe njizet dekika kam me kënë aty.

- Po mirë - tha kapidani.

E bashkë, si lame policin u drejtuem kah rruga Teqeli.

I X

Agjentat e policis ká dy ká dy kaluen neper qander të gjytetit, në sá zotni Stepark-u muer një rrugë tjeter e na, Haralani e un pershkuem një anë tjeter të gjytetit. Shkuem kështu damas per mos me rá në sy.

Qiella ishte mbushë me rê të zeza. Dukej se shpejt do të shgrehej një shí i mach. Kapidani Haralan hecë pá folë. Droshe mjaft se nuk kishte per të kënë i zoti me mujtë vedin e se kishte per t'u lshue në Guljelm Storitz-in por sá t'a shifte. Më vite disi keq qi kryetari na kishte dhanë lejen me e shoqnue.

Mbas një të katert ore mrrijem në fund të rrugës Bathyani në skâj të pallatit Roderich. Asnji dritësore e patit të poshem ishte çilë, e as dritësoret e odave të zojës Roderich e së së bís sajë. Sá ndryshim me levizjen e një natës para!

Kapidani u ndal tue ngulë synin në dritësore të mbylluna. Lshoi një të fshâme e shterngoi grushtin në një mëndyrë kercnuese. Por nuk foli.

Si dredhueme atë skâj u vueme per të gjatë të rrugës Teqeli e u ndalem para shpís Storitz.

Një nieri, me duer nder xhepa e qi dukej si me pasë qillue gand atypari, po endej para derës s'asajë shpí. Ishte kryetari i policis. Un e kapidani i u avitem.

Mbas pak kohe mrrijtem gjasht agjenta të veshun civil të cillët sii u bani shëj zotni Stepark-u u rreshtuem gjatë parmikëve të shpís. Kishin me vedi edhe një farketuer, në rasë qi dera mos të na çilej.

Si gjithmonë dritësoret kishin xhamat e mbyllun e koltrinat e uluna, nuk lëshin me pá gjâ.

- Duket si mos me kënë kus mrëndë - i tham zotni Stepark ut.

- Tash po shofim - më pergjegji. Por kishem m'u çuditë mos me gjetë kënd. S'e shaf tymin qi â tue dalë prej kaminit në të rrnaktë?

- Një fjollë tymi i zinjitej me të vertetë permby pullaz.

Në mos kofte i zotni shpís - tha prap zotni Stepark-u - mund të jët sherbtori i tij e, si të na çilin njani tjetri per né âsht gjithnji.

Ju m'per vedi, po per kapidanin Haralan kishem dashtë qi Guljelm Storitz-i mos të gjinte aty, bile qi të kishte dalë jashta Ragz-it.

Kryetari i policis i rá rezez së derës. Mandej pritem qi të derë kush.

Pritem një dekik. Kurrkush. Atëherë i ráme prap...

- Duket se kanë shurdhë në ket shpí - tha zotní Stepark-u.

E tue u sjellë prej farketarit:

- Shpertheje-i urdhnoi.

Farketari xuer një vegël prej strajce së vet. Dera, qí nuk kishte shula permrenda u shperthye pá vshíirësi.

Kryetari i policís, kapidani Haralan e un híjme n'oborr. Mbas nesh kater agjenta, ndersá dy tjerët ndëjne jashtë.

Në krye t'oborrit, një shkallë tri kambësh të çote te dera e të híjmit në shpí, edhe ajo e mbyllun.

Zotní Stepark-u i rá dy herë me shkóp të vet.

Kurrkushs ë përgjegji. Kurrnji zhurmë s'e ndíhej permrenda. Farketari u njit per atë shkallë e shtini në bravë një çilc të vetin. Mund të mendohej se Guljelm Storitz-i tue pá policín do t'ishte ngutë me e mbyllë deren mirë me shula permrapa.

Por jo. Farketari suell çilcin e dera menjíherë u hap.

- Eni të híjm - tha zotní Stepark-u.

Rrugina merrte dritë prej dritësorës me hekra qí ishte permbí derë të híjmit e prej një derës me xhama qí ishte në fund të sajë e qí qítte në lulishtë.

Kryetari i policís si bání pak hapa n'atë rruginë bertiti me zâ të madh: - A áshť kush këtú?

Kurrfarë gjegjet, as tash as kúr kryetari e persriti atë të pvetun; kurrfarë zhurme në shpí permrenda. Shum shum, me i vùe veshin mirë ndíhej një krizem e lét drrasash nder oda per brí... qí sigurisht na báhej né por qí s'ishte kurrjá.

Zotní Stepark-u shkoi deri në fund të rruginës. Un e kapidani Haralan mbas tij. Njáni nder agjenta ndëj me ruejtë tu dera e të híjmit. Si çilem deren në fund të rruginës, pame një lulishtë të madhe rrethue gjithkah me múr. Nji vullá i gjanë mbushë me bár të pakositun, gjysa i thám, ishte në qander. Per rreth rruga të dredhta qí kishin per áne kaçuba të mbushuna, e në fund pëmë të nalta gjatë murit.

Gjithçka diftote pá kujdes e një vend lanë mbas doret.

Pershkuem atë lulishtë anë e kand e s'gjetem rob të gjáll, porse gjurma të freskta shíeshin neper ato rruga. Dritësoret në ket anë íshin të gjitha të mbylluna me kapakë, perveç së mrames të patit parë qí i epte dritë shkallës.

- Ata zotní s'kanë me venue me këthye në shpí

- i a bání kryetari - mbasi dera kje mbyllë me çilc pá shula permrapa... Mjaft qí mos t'a kenë pá giasen e keqe e mos të kenë marrë fu-

- A thue janë kujtue?... i a bání un. - Tham se tash po këthejnë në shpí edhe pak.

Zotní Stepark-u luejti kryet si me dashtë me thanë se dyshote.

- Por - shtova vetë - tymi qí del prej kamin-it áshť shëj se do të jét zjarm ndezun në ndo'i odë.

- T'a gjëjmë se kú áshť ky zjarm përgjegji kryetari i policís.

Híjme prà edhe një herë në shpí e dera e rruginës u mbyll.

Rrugina qítte nder kater oda, njana nder të cillat, n'anë të lulishtës, ishte oda e zjarmit. Nji der tjetër nuk qítte n'odë por në shkallë qí çote në pat të parë e, tue u zgíatë, në sofítë.

Perkuizimi filloi n'odë të zjarmit. Nji agjnt çili xhamat e hapi kapakët.

Nji odë zjarmit e takamisun kërjt fjeshtësisht: një furrac hekri gypi i të cillit zhdukej në një kamin të madh, ka një raft pshtetë per setcillen anë të murit, në mjedis një tryes, dy karriga xunkthi e dy stola drrase, një disá anë e orendí të varuna per múr, në një skáj një sahat me tik-tak të rregullt qí diftote kjartas se kishte pasë kenë ngrehë një ditë para.

Në furrac digjej një copë qymyr, tue shkaktue tymin qí shífej perjashta.

- Qe oda e zjarmit - thaçë un - po gjellëtarí?

- E zotnija i tij? - tha edhe kapidani Haralan.

- T'i vijojmë hetimet t'ona - përgjegji zotní Stepark-u.

Híjme edhe nder dy odat tjera të patit të poshtem qí merrshin dritë prej oborrit. Njána, sala, ishte e takamisun me takam të moçem, të vjetruem prejë perdorimit. Tjetra, oda e punës, ishte në një pshtjellim të madh. Gjithkah per rreth sergjija me drrasa të palyeme, mbushë me libra, e shumta të palidhun, vepra sidomos matematike, kimije e fizike në një skáj gjithfarë veglash, aparate, makína, një furrac, gota e kumuj me trajta të vryshme, e mostra metalesh disá prej të cillëve un, Lingjenjer, tue kënë, kurr nuk kishem pá. Në një tryes tjetër, mbi një tryes mbushë me vegl, pune, tue a kater vllime të veprave të Otto Storitz-it. Brí tyne një dorëshkrim. Tue shkíue meja me pá se dorëshkrimi, gjithnjë me atë nenshkrim të famëshem, ishte një studjim mbi dritë.

Letra libra e dorëshkrim u mueren e mbas një kjene pshtjellë u vulosen. Perkuizimi bá n'atë odë pune nuk dha ndo'i perfundim të knaqëshem.

Shími kah delëshim jashtë, kúr zotní Stepark-u páu mbi voter një gotë xhami të kaltert të një forme të ráll.

(Vijon)

L i s z t

(1811-1886)

Ende sod në pesëdhjetëvjetorin e vdekjes së tij, Liszt-i, muzikntari i famëshem hungarez konsiderohet nder shtete të hueja si një nieri i pë atdhë. Por me gjith kështu, dy shtete pë at rrahin çashtje të gjata për të, tue pretendu seicilli me arsyena të gjalla në dorë për të vetin.

Austrija mban që prej vjetit 1921 Doborjan, Raiding qytetin në cillin leu. Gjermania ruen të mbetunat e tij në Bayreuth. E ndersa francezët thonë se Liszt-i kje rritë e kulturue në token e tyne hungarezit u a qesin poshtë e pë tjetër celebrijnë në të mën të parin e mën të madhin muzikist kombtar.

Porse tash tek e mbramja ká dalë në shesh origjina tedeshke e familjes së tij, mbiemni i të cilles List, magjarrizue në Liszt, endë nuk është shue por qindron e njëfjet nder trashigimtarë të familjes.

Nana e tij ishte e thjeshtë austriake. Ky u njëfjet ungarez; por si mas mortalitetit të vjetit 1830e si kozmopolit për hart për të cillin ishte i dhanun, atmen e vet nuk dihte me e dallue prej çdo qytetit ose shtetit tjetër të botës.

Si kje largue një herë prej vendit të vet nuk i rí mën nder mend për atdhë e për dashtë familjare. Por kur në vjetin 1838 Pesti, kryeqyteti i Hungaris u inondue prej Danubit, qe se ndien në shpirtë si një farë mallit e dhimet, e atëherë plot entuzjazem caktoi me kthye në Hungari kú kje pritë mirë si një nieri me famë europjane. Nonse me shumë vshtirsësi mujt me u pergjegjë bashkëatdhetarëve të ve në gjuhen amtare, të cillin kurr s'e xuni mirë dihti me kenë i brohoritun prej tyne e me shtue famen e vet me ekzekutime e krijime të reja mbi marshin e Rakoczi-t gadi të harruem. Si u vesh me kostumin hungarez muer me madhëni prej auktoritetit të vendit shpaten e nderit qí u epej vetun njerzve të mdhaj. Në ket mëndyrë hungarezit andrruene në Liszt-in një nieri të jashtëzakonshem qí me hart do t'i epte famë e do t'i lëte nderë Hungaris kundrejt të gjitha shteteve europjane. Por mjerisht u rrëjten.

Kúr Austrija pushtoi Hungarin, Liszt-i nuk u permallue aspak për atdhë të vet, por xú vend në Weimar e aty merrej me hart e me aventure. Henrik Heine shkroi n'at kohë një artikull të titulluem "Shpata e Liszt-it e harrueme në komoh" aq qesharak sá qí mën vonë i perkëthyem në gjuhë hungareze, u bën krejt populluer. Kjene mandej edhe arsyena tjera qí

e largojshin prej zëmrvet të qytetasve të vet si libri i shtypun "Des Bohemien et leur musique en Hongrie" e msimi tedeshk qí epte n'akademín e muzikës të Budapestit. Kaq e madhe ekje mnija kundra tij sá qí edhe mbas dekës së tij, qeverrija e Tisza hit urdhnoi qí mos të vorrohet në token e Hungaris. Kje ndalue edhe perkëthimi në gjuhë magjarrë i shkrim-ve të tij.

Në librin e Liszt-it flitet dhe për muzikë cigane. N'atë liber ai u epte ciganëve, si ekzekutues të hartit neper Hungari, meritimin me paraqitë muzikalitetin e thjeshtë kombtar.

Ai i mbate krejt autentike e tradicionale kangët qí dilektantat e Gjermanis i kujtojshin hungareze, por qí për kundra ishin të shndrrueme, e e kishin bjerrë shumë, për mos me thanë krejt, ritmin e vertetë. Prej këtyne të mbetunavet, për me pasë shprehjen muzikore karakteristike kombtare, u zgjuene hungarezit e kulturuem për me shvillue e me pastrue muziken e tyne të perdhosun. Ato kangë e ato ktime në mndyrë cigane ishin pasqyra e shembulli mën i gjallë i muzikalitetit magjarr. Por hungarezit, qí deri atëherë nuk kishin pasë një hart muzikuer magjarr në një formë e me një kulturë autoktone, deshten me i a mohue Liszt-it meritimin si historjaku i vertetë i hartit të tyne. Shum e shumë krijime të tija mbi marshin e Rakoczi-t që prej ma të parave krejt të thjeshta e deri nder mën të mbramet madhnisht orkestrueme, diftojnë kjartë udhen e nevojshme qí do të ndiqej për me naltue muzikën popullore n'atë konceptin hartistik. E naltësimi prá erdh shi prej Liszt-it. Por si kje nder rasa tjera folkloristike natyrisht edhe në ket naltësim nuk mbetet n'ekzistencen e landës të papunueme e në të ruejtunin e sajë por në kalim të shprehjes psikologjike në shprehje të pergjithëshme. E ket naltësim prá diftojnë hollë "Rapsodinat e gjalla hungareze", dhe ato permbajnë motive jo krejt të thjeshta e një stili të perziem, por qí na na intereson mën teper është një karakteri epope qí Liszt-it i u pershkue nder mend e qí e realizoi, është njaj paraqëtim i rrehtë i makët me të cillin e naltsoj motivin populluer në një themë lirike e qí krijoi vepra të terhekshme.

Deri këtu jame mirë Liszt-in hungarez, por tash i a librin e njëjtit edhe Liszt-it tedeshk i cilli për me kriju "Të RAMIT E PJANOFORTES" për me përtue "POEMA SINFONIKE", për me këndue "DEJENDEN E SH'ELIZABETES" etj. aj doemos kishte nevojë për një kulturë qí

Këshilli i Mjekut

(FRÛTHI)

Tash qi është tue u ndi frûthi nder, fmi nuk është e pa vend me folë pak permbi ket smundje.

Frûthi, si dihet, është një smundje fort njetëse, jo vetun drejt per drejt, por edhe terthueras, d. m. th. mund per të perhapet mikrobi edhe prej atij qi ka ndëjë ngiat të smuetit.

Frûthi ngjate nja dhetë dit. Por kater dit para se të duken shëjet per jashta (erucjoni, puçat) frûthi është në trup të fmis.

Shëjet e para qi diftojnë se një fmi ka marrë frûthin janë: një keqgjëndje e pergjithtë, ethe të parregullta d. m. th. tash ulu tash çoju, të kuqunit e syve me të lotuem, të teshunit; shumë herë edhe një koll i vshtirëshem ne gjasim të kollit të keq.

Një shëj i sigurtë per me diktue smundjen nja 2-3 dit para se të shperthejë jashtë, janë disa puça bardhëme qi shifen në gojë më bulshij permrenda. Qyshë në fillim frûthi është njetës e duhet me i largue fmit sá mã parë.

Mbas nja dy e tri ditsh, e ka 'i herë ndo'i ditë edhe mã teper, fillojnë me dalë puçat perjashta, së parit në fyt e mbas veshëve e mandej tue marrë mbarë trupin. Në ket kohë ethet janë shumë të nalta, i smueti nuk ka qet-si, ka kapakët e syve të kuqun e herë herë t'ajun kaq fort sá hjek keq me i çilë syt, hundën e xanun, kollin shumë të mundëshem. Në të tretën a në të katërtën ditë ethet shkojnë, puçat shduken, kolli shkatërrohet, syt e hunda li-rohen e lkura mbushet me leskra të imta.

~~~~~

Hungëria, vëndi i lindjes së tí aso kohe nuk e kishte.

Tue e akuzue si germanofil, hungerezt harruene se sikuerse të gjitha shtetet të tjera qi ishin tue punue në lamen e hartit muzikuer edhe Hungëria vetun në vjetin "TETQIND", ndiente influencën e kulturës shekullore t'okcidente e se pjesën shkencore do t'a merrte prej pedagogjis tedeshke. E Liszt-i nuk i u shmang asajë nevojë plotsisht t'arsyeshme.

Entuzjazmi i flakët e i jashtzakonshem me të cillin bënë vepra të pá mortshme në hartin muzikuer hungerez, na paraqet një Liszt jo vetun kombtar por edhe europjan e pá frigë munden me than' edhe botnuer.

Kan arsye të plotë prá si hungerezt ashtu edhe tedeshkt me luftue per të e me mbajtë per të vetin Liszt-in, muziqistin e kohës. Si një palë si tjetër e madje si edhe popujve tjerë të kulturuem, aj i vlefti shumë pse vetem i tí këtë perposë virtuoizmit pianistik e andjes të një jetës aventurjoze, zhdukë me të, intuiti fort i hollë i problemave hartistike të kohës së tí.

LUPI

Kështu kúr shkon mbarë e nder fmi qi nu janë të ligshhtë, pse kúr fmija është i ligshhtë a skrofolog atëherë pezmetimi i syve, i gojës, i hundës etj. ka me këne shumë mã i rëndë e lypë një mjekim të posaçem qi vetem mjeku mund t'a këshillojë.

Mjekimi i frûthit është ky: me lá shpesh herë kapakët e syve, gojen, hundën e veshët me ujë të vokët të perziem me acid borik 2% para e mbas të dalunit të puçave. Në ditt e para me i dhanë një purgë të lét, mandej kurrfarë haejet perveç lanjeve: pak tamel, pak fort lang mishi, ujë, deri sá ti shkojnë ethet. Edhe dytri dit si të kën shkue ethet, haeja ka me këne fort e lét, (bukë të shtypun, tapjokë, lang mishi me të kuq voeje, etj.) Kolli teper i fort e i mundëshem a ndo'i tjetër randim smundje nuk është mirë të mjekohet veç se prej mjekut. Fmija me frûthë duhet majtë rát në shtrat, i mluem mirë por jo teper, me një temperaturë n'odë prej 18-20 gradësh.

Është tashmá e sigurtë se mikrobi i frûthit qi perhapet aq me kollajsi, ka edhe jeten fort të shkurtë, kaq sá mbas 15 ditsh qi të kët shperthye smundja nuk është kurrfarë rrezikut qi t'u njetet tjerëve. Prandej nuk është i domosdoshem dizinfecjoni i odës, i shpis a të tjerave sende. Por nder ato 15 dit duhen mbajtë fmija larg prej të smuetit. Ky mandej, para se të bashkohet me tjerë, duhet lá mirë me ujë të vokët e sapun.

Mëndohej perpara se frûthi, si të derdhet një herë, nuk bjen mã; por tash është pá kjartësisht se mundet me rá edhe mã teper se një herë, sidomos nder fmi. Prandej është e nevojëshme me i largue prej të smuetit edhe fmit qi e kanë pasë dikúr.

Shumë nana mendojnë se frûthi është një smundje e lét qi kalon prej vedit mã këne nevoja e mjekimit e qi bilë asht i dobishem per fmi të cillëve u ep shndet e fuqi. Sá gabim! Me këne qi nuk kanë të gjithë rojen e nevojëshme qi e lypë rasa, ka me t'kushtue shtrejt ky besim i gabueshem!

Posë rrezikut qi ka fmija, giate smundjes a shejt mbas sajë një bronkitë a një polmonitë qi u kputë k'at herë edhe jeten, është rreziku i një rrjedhimit qi gati nuk shifet: me smundje të frûthit mushkërit janë krejt të pezmatueme e me kollajsi fort të madhe në ket kohë mund t'i çilët rruga etizis qi mund të shvillohet shumë mã vonë, atëherë kúr nuk i shkon me mendja se një smundje ka xënë fill me smundje të frûthit.

Prandej këto smundje don roje e kujdes të madh. Ajr të mirë e të mjaftushem, dritë, odë të shndetëshme, e roje të madhe prej erës. Sá per bari mandej, është puna e mjekut, i cilli ka ka me i kursye të smuetit shumë mundime e rreziqe e juve dhima e pendim të vonë.

DOKTORI I SHPIS

Per me largue të keq

Tue kënë në një gjytet qí kishte vorrezat e permenduna per veptra harti qí permbajshin, deshta edhe un me shkue e me i pá, e në sá po u ëndëshe tue kundruë, shof një burrë qí po vaj-tote tue dnesë ngulë në kambë para një vorri.

Lott e njerit të shkretë gjithmonë më kanë permallue, e, tue u avitë si pá u kujtue, desh-ta disi t'a ngushlloj me ndo'i fjalë t'amel.

- Të falem zotni - më pergjegji ai i panjof-tuni tue u zhgrehë në vajë - por ky pse me dekë... pse me dekë!...

- Po kush është ky? - e pvetë si mbajtas.

- Fati i parë i grues s'ëme...

Në një rrugë të një gjytetit të madh qillova një herë para njëkësajë ndodhje:

Një automobil kalon tue ngá neper një skillop uji të ndyet tue sterpikë bukur mirë një zotni qí qilloi aty ngiat.

- Shtazë - i bertet ky i idhnuem shoferit tue këqyrë petkun e vet të bëmë në hall.

Shoferi e ndin, nuk i a kände atë fjalë, ndalë me hov makinën, zdrypë prej soje e tue i u germushë atij zotni i thotë:

- T'a dijshe - i bertet - se deri në sod kurrkush nuk ká mujtë me më thënë shtasë, as baba i em.

- T'a xâ besë - i pergjegji tjetri ndëshem tue bâ buzen në gaz - Yt át ká per të thirrë: biri i em.

Donë me thanë se kúr ká njeri shndet ká gjithçka!

S' ká shum dit, tue kënë perjashta, më xu-ni një flamë me ethe e m'u desht me ndëjë rát. Mora edhe mjekun qí më dha do bare.

Mbas nandë ditsh u çova, por enë i ligësht, e sá ishëm n'odë vetun, per me hjekë merzín u vuna me llogaritë shpenzimet qí kishem bâ, e qe se çka më duel:

Shperblim mjekut	Fr. 5.-
Per bare të ndryshëme	" 4.-
Per tamel, kafe, voe e sheqer	" 30

Fr. 39

Kursim tue mos shkue në restaurant per 9 dit.

Fr. 50

Kursime tjera gjithfarësh (karroca, çine, duhan etj.

" 25

Rrxo shpenzimet e 9 ditëve

Fr. 75

" 39

Fitim qí më ká dhanë smundja

Fr. 36

I shoqi tue këndue një kartë të gjetun mbi tryes:

- Po çka është kjo llogari? Pekta: Fr. 600; Kapela: Fr. 300; çarapë: Fr. 200, etj. etj.

E shoqja elegante tue goditë flokët në pasqyrë:

- Është buxheti preventiv i projekteve të mi-ja per ushtrimin financjar të vjetit qí po hyejm.

Vajza e fejueme:

- Edhe me kënë ai djalë dhet herë mâ i pa-sun se është, un gjithnji kishem me e perbuzël

E a ma :

- Prâj moj, kjoqsh qyqe, mos fol ashtu para se të martoheni.

- Lin, është koha tash me e pí barin.

- Sod jo, nanë, se s'jam tue kënë ashtu fort mirë!

Në rasë të njëj ditës shiut kam bâ disa vrojtime psikologjike shum me interesë mbi â-nde të ndryshme të njerzve.

- Sá shí i imtë - thotë kopshtari - sallata qí kam mjellë nuk ká me vonue me bëjtë.

- Sá mot i keq - hungron katundari - as sod s'na la me punue.

- Mot i arët! - thotë barnatari tue ferkue duert.

- Buna e marrët edhe ket mot! - ankohet një zotni tue çalue - më këthej prap jeli pá më lânë kurrnji herë në pushim.

- Shi një ky mot lypet! - thotë shkencetari në mâje të pyrgut vrojtues - me ket mot un mund të bâj mâ së mirit ato analizimet e mija

- Sá mot i keq! - thotë zoja tue këqyrë në dritësore - mbeta mrëndë pá mujtë me dalë një herë me çilë syt e me u pá me shoqe.

- Çka dreqi është kështu - bertë karroctari në pope në krye të pazarit. Kur është mot i mirë njiten të gjith në kambë Sunde donë me më hî tanë në karrocë.

- Sa vjeç jam zojë? - pvetë një gjygjëtár një zojë të shtyeme në mot.

- Njëhí vizetete vjet

Gjygjëtári vijon

- Po sá vjet tjera nuk njehëni?

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

Në pershkim të dy javëve

Prej së mbrëndëshmi:

Në Korçë, me një madhni të jashtëzakonshme, me një të kti moji u bë inaugurimi i Katedrales Ortodokse t'atij qyteti. Pôs turmës së madhe të popullit, e cilla llogaritej më tepër se 5000 vetë, muerne pjesë në ket inaugurim perfaqsesi i N. M. Tij. Mbretit Z. Xhafer Ypi, perfaqsesi i Qeveris Z. Dhimiter Beratti, Kryetari i Dhommës së Deputetve Z. K. Kotta kryefetarët e Kishës Autoqefale e tjera auktoritete fetare, civile e ushtarake. Z. Xhafer Ypi, n'ëmen të N. M. Tij, dhuroi në ket rasë Fr. arif 1000.

Në mledhjen e parlamentit me datën 6 të këti mojit, në rasen e paraqitjes të disa projekteve mbi rruget, pranimin ose refuzimin e të cillave Qeverija e konsiderote si çashtje besimi, parlamenti i dha votën e mos-besimit Qeveris. Prej 42 votuesve, 36 votuen kundra, 3 pro dhe 3 abstenuen.

N'ë nesre Qeverija e kryesue me prej Z. Mehdi Frasherit dha dorëhjekjen e cilla u pranue prej N. M. Tij. Mbretit.

Kryesija e Kabinetit të ri i u ngarkue Z. Koço Kotës me kta ministra: Z. Ekrem Libohova; Minister i P. të Jashtme; Z. Musá Juka, Minister i P. të Mbrëndëshme; Z. Thoma Orologa, Minister i Drejtësis; Z. Kolë Thaçi Minister i Financave e Z. Faik Shatku, Minister i Arsimit. Per deri sá t'ëmnohen Ministri i P. Botores e i Ekonomis Kombëtare edhe zevendsija e ktyne dy dikastereve ju ngarkue Z. Koço Kotës.

Qeverija u paraqit në Parlament i cilli edhe i dha votëbesimin me 43 vota në favor e 1 kundra.

Shkel. e Tij Francesco Jacomoni, Ministri i Italis në Tiranë, me 10 të mojit vazhdues i paraqiti Sovranit letrat kredenciale. Diplomati i naltë italian vizitoi edhe kryeministrin, Ministrat edhe Nen-kryetarin e Parlamentit.

Komiteti qëndror i Federatës "Vilaznija Shqiptare", per arsye të kohës jashtëzakonisht të keqe, vendoi që simjet të mos zhvillohet Kampjonati Kombtar i atletikës së lët.

Zgjedhjet e reja të periudhës së tretë parlamentare u dekretuen prej N. M. së Tij Mbretit. Zgjedhsat e parë (trupit elektorale) ká me votue pe zgjedhsat e dytë qësh prej datës 28 Dhetuer 1936 e zgjedhsat e dytë kanë me votue per deputet me 31 Kallinduer 1937 ditën e diele.

Prej së jashtëmi:

Lufta në Spajë gjithnji është tue vijue, perherë më e rrebtë, mizore, barbare Nacionalt ja në tue luftue per me marrë Madrid-in, por kanë ndeshë në një qindresë të fôrt e me sakrifice të mëdhaja kanë me mujtë me e shtë në dorë.

E në sá të kuqt proklamojmë republikën e Sovjetve në Katalonje e po pregatiten, të ndimuem prej Sovjetve të Rusis e prej komunistave të Francës me njerz e me gjithfarë miete lufte per me u báll nacionalëve, gjeneral Franco u bân me dijt fuqive të mëdha se çdo aní që të hîje n'ujna të Katalonjes ká mu njehë si aní ndimëse e anmikut. Por lufta në Spajë per ditë e më tepër është tujë marrë një ngyre nderkombtare, është lufta e rrebtë që tash sá vjet është tue u báll e mshehët e mblueme, në botën mbarë pá armë mytëse por pá perjashtue asnjë armë tjetër, ndermjet komunizmit e antikomonizmit e që në Spajë ká gjetë vendin e pershtatëshem per me u shvillue e pergjakshme. A thue lufta në Spajë ká me kënë parandjekësa e luftës së pergjakshme që ká per të zezue reser mbarë botën? Duhet me shpresue se jo e se njerzit kanë me rá në fije tue mëndue se me forcë e me armë nuk mund të vëhen themelet e pagjës të një mëndët. Seicilli Shtet po armatiset sá kú të mûndet e po kqyrë me báll lidhje të ngushta me ato qeverrina që kanë interesat të njinjishme. Kundershtimi i madh e kryekreje sod per sod është ndermjet Sovjetëve në njana anë e Shteteve Fashiste n'anë tjetër. Ministri Ciano ká báll një udhëtim në Berlin, Vjenë e Budapest. Shpejt mbas këtij udhëtimi Qeverrit e Italis e Gjermanis kanë njoftë zyrtarisht Qeverrin e Gjeneral Franco-s. Mëndohet se edhe ajo e Vjenës e Budapestit kanë me i ndjekë. Këjo njoftje ká shkaktue shqetsim, perveç n'U.R.S.S., edhe në Francë e pak edhe n'Angli. Thohet se ky akt i Romës e i Berlinit ká shkaktue komitetin e mosnderhyrjes. Porse Eden, ministri i jashtëm i Anglis, nonse edhe ai nuk e ká pritë, mos tjetër kaq shpejt, ka thënë se tjetër është me njoftë një Qeverri e tjetër është me i ndimue, prandej komiteti i mosnderhyrjes është gjithnji në fuqi.

Në ket kundërshtim të madh, Anglija natyrisht është kundra bolshevizmit por per interesa të saja që marrin fort hapë e per pozitë gjeografike që kárrin ndermjetës tue mos dashtë me u kënë edhe me Francë. Por kqyrë me i largue mosarrveshtjet e me rá në godi edhe me tjerë e një shim parashifet me Itali, sidomos mbas fjalimeve që Grandi, ambashatori i Italis në London ká parë me Eden-in.

Porse perqytasishit drejtuesat e politikës botërore nuk po dijnë me i gjetë fillen punës, në mos tjetër kah udha e pagjës, e por sá i a mrrijn me vshtirsi të madhe me ndreqë një çashtje, edhe ate dosido, del një tjetër edhe më e

Bibliografi

Rreth "Perpjekjes Shqiptare,"

Perherë e veçanerisht sot shkrimtari është i detyruem me ruajtje një vijë të njinjsime në mes së veprave dhe parimeve që ndjek, e kta për me fitue besimin e lexuesit i cili vrennevëmendje e me andje që mund t'i kushtohet zgjidhjes së problemeve që e rrethojnë, por vonë xën e simpatizon shkrimtarin. Ai mendon se rrolli i këtij është "me përdorë fjalën, për me mëshofë mendimin".

Ket kundershtim në mes të mendimit dhe të çfaqjes të mendimit, revista "Perpjekja Shqiptare" që botohet në Tiranë nën drejtimin e Zoti Bran-ko Merxhanit, duket se e ka zhdukë, pse ka shtruve vullnetisht vepren e vet nën kontrollimin e opinionit të klasës më të zgjedhme lexuesash.

Një e vertetë e dhanë me të parën vlen shumë ma tepër se një heshtje që mund të lënë vënd për dyshime.

Kështu kur "Perpjekja" shkruen: qellimi i ynë neper faqet e kësajë reviste, është një qëllim modest didaktik dhe shtytjeje - nuk them se është premisë e pacenueshme, por besoj ma tepër se shpesh here është e pamundur me shqyr-tue një program nder të gjitha çfaqjet e saja shoqërore e politike. Me shkrimet e veta, shkrimtari lypet të kërkojë pikat që afrojnë dhe me përjashtue shkaqet e dasis, por s'është përjashtue mundësia që një vëzhgues i cënshëm i jetës së kombit, të historis dhe të fuqis që mban në vehte një popull në levizje, të perpi-qet mbas një dedukcionit të bari, me gjetë zgjidhjen e konflikteve dhe me i vjeftë interesave të përbashkëta tue ndjekë methodin synthetik.

Në fakt Perpjekja parapëlqen me caktue drejtime, me vëndue probleme e me shqypzue "njohjet shkencore pozitive", për personat që kanë njoftime ditunije të mjaftueshme e që besohet të jenë në një neserme të afertë, drejtuesit e turmës. Nuk duket të jetë parim i gabuem.

Gabim vetem është mos me i njoftë kurrfarë vjeftjet revistave që nuk ndjekin programin e "Perpjekjes": e dëhet të konvenojmë se çdo mënd për zhdukjen e analfabetizmes, dhe shtytjeper lexim, nuk mund të jetë kurr në dam të vendit. Një shkrimtar ka thanë dikur se parimet për një pjesë personash janë si plaçkat e një udhëtuesit: po së pat gja me vehte, s'ep kurrfarë besimit, por saf ma tepër që të kët, aq ma tepër e pengojnë.

Kështu Perpjekja për t'ja mrrijtë qëllimit të vet, përdorë një program ekletik e të bukur me drejtime të shumëta e të ndryshme, çka shërben sugurisht për të përhapun të leximit dhe të njoftimeve, mjaft që theshtesija, objek-

vshtirshme e seecilla ditë është tue na prue ka 'i ndodhje e ka 'i ngatrrësë të ré. Dje dnimi i Gjermanve në Rusi e zëmrimi i Gjermanis; sod themelimi i policis gepen të U. R. S. S-it në Katalonje e kercnimi i Italis e Gjermanis me i

tiviteti dhe masa të jene perherë shtytsit kry-esore, për të vazhdue në udhën e fillueme

E për një parim që mund të jetë i gabuem, dhe njikohesisht një pengim, mos të perbuzin, por të bashkëpunojë me të tjera rivista, që largohen nga ajo vetem për drejtime programatike, pse çdo rivista është "një veper që ndjek një system, që ka për qëllim të përhapë, të mbroje një ide".

11 Nanduer - Shën Mertini

Mbi kodra të shveshna njëglla

niitet si shi tuj rë,

e deti nën murrëla

zbardhohet me ulurim;

por në për rruga të katundit,

prej të vluemit të vënës në mtanë, l)

shpirtit gëzim me i dhanë

del era e saj me ashprim.

Ferliku mbi zjarm të ndezun

pelset tu u sjell perherë;

gjuetari ndëjun në derë

fishkllon tu i kqyr me gzim

tufat e zeza të zogjvet

ndermjet rëve të kuqleume

si shllime të mergueme

n'mbramje kah shkojnë flutrim.

1) govigj.

Giosuè Carducci

E përkethe

SHKABA

Falën derim

Me rasen e mjerë, që deka e të dashtunit kushrinit të em: Pål Luc Nishit mbloj në zë një nanë të shkretë, vorfnoi kushrinë e mjeror të tanë fisin, e ndij për detyrë - i ngarkuem prej s'âmës e si më i afermi kushri, t'u shfaq falnderimet të gjith miqve, dashamirve e burrave të Maleve, që mueren pjesë në mjerimin tonë; tue n'a ngushllue në permbushjen e dështave, nder drekë: personalisht, me letra e telegrame.

Në një mdyrë të veçantë falnderoj Z. Z. Nush Topalli e Kol Mjeda, mbas i pari me një artikull në revistën "Cirka" e i dyti me një fjalim mbajtë nder drekë, shprehë ndjesijat më fisnike të dhimbës për pinjuellet tonë; dhe vënë në pah kontributin që dhanë të partitë më për lirinë e lulimin e atdheut. Si hashtu alnderoj: Francëzant, shqiptar, publikun e Shkodrës, që me kërrasë ngushllim dështën me shprehë nderimin që kanë për të njerin Ded Gjo Luli e tjerë burra të shpis s'onë, të ramë fli për lirin e atdheut.

Gjëj raste me falnderue publikisht edhe binë e Tr General Zef Sereggi i cili n'a dha përkrashtë mjaftueshme morale e materjale për të kërku shërim në një sanatorium të zgjedhun në Itali.

Premtë të Zoti t'u a shpërblej të gjithve nder gzime e të mira.

Nentoger Gjeloš Luli

Shkodër, 21 Nanduer 1936

Korrespondenca e "Cirkës,"

Fittesat e çmimit të parë e të tretë të Konkursit të Poezisë i ftojme persri qi të çfaqen e të paraqiten me marrë çmimin më së mirë me 5 Dhetuer. Në rasë të kundert, poezinat e tyre kanë m'u botue, në veshtrim të konditave të konkursit të shpalluna në Nr. 4, e atëherë, kur të bijnë në zotnim të publikut, natyrisht se auktorët e tyre s'mund t'identifikohen e prandej bjerrin të drejten e çmimit.

Njeti - Skam.- Ato copat per me largue të keq, ndoshta perveç ndonjënës, kësajë herë s'po na duken mjaft të shishme. Sá per poezin e 28 Nandorit, botueme këtë të një bashkëpunëtorit tjetër qi kishim pranue më parë.

Çeka.- Mbas shqyrtimit të baw mjerisht as novela s'po na duket aq terhekëse sá m'u botue. Të sjellunit në poezi të një proze t'atij poetit na duket punë guximtare e s'dijmë deri kû e dobishme, por kemi m'e shqyrtue tue e barasue me origjinal, vetem s'kemi ngut, pse vargu i poezive qi presin m'u botue është shumë i gjatë.

A. J.- Shkoder.- Prej tri copave ká me shkue vetem ndonjëna.

F. J.- Shkoder.- Gjithashtu edhe prej të Juejave.

Gjin Preshi.- Copat per me largue te keq nuk knaqin aspak. Poezin "Hana," tash e shikjojmë më vonë, pse tash kah dimni hana nuk á fort poetike.

M. Nd.- Shkoder.- Botohet sá më parë.

Elsa.- Gzohemi shumë tue pershndetë në jû më të paren zojushë bashkëpunëtore t'onë. Punimin qi na derguet do t'a botojmë, të sigurtë se s'keni m'e lanë me kaq, por, si mbas prëmtimit, keni me na çue prap tjera të cillat me knaqsi i presim.

D. A. S.- Poezin "Cirka," të Capparozzo-s, të perkëthyeme prej një dores tjetër, e kemi botue në Nr.2 të së perkohëshmes, prandej na vjen keq qi s'kemi si e persrisim një të tillë botim.

Rita.- Qe edhe një zojushë tjetër qi po hîn në familjen bashkëpunuese të "Cirkës,". Mirë se kjoshi e ardhun! Idëja qi ëndë vjerrshen t'uej është mjaft poetike, në sá teknika lën pak me dishrue. Do të perpiqemi të i a gjëjmë vëndin, por do të keni duresë, pse jemi plot e perplot me vjerrsha. Me gjith këtë presim prej jush prap tjera bashkëpunime.

Në mëndyrë të posaçme msueset, qi perbejnë sod në Shqypni një klasë intelektuale të dalë me t'elementit fëmnuer, duhet të marrin pjesë në jeten kulturele e shoqërore qi i perket klasës së tyre, e, per refleks, të gjitha perparimet t'onë.

sës së tyre, e, per refleks, të gjitha perparimet t'onë.

A. L.- Romë.- Mbi fjalorin t'uej ká me shkruë bashkëpunëtori i ynë të cillit i a dha me per recensjon.

Konkurse me çmim

KONKURSI Nr.6

Lojë me dominò

Prej 28 copë gurve qi ká loja e dominohit, me zgjedhë 8 gur, të cillët duhet me i rreshtue në trajtë katrori në mëndyrë qi, tue mbledhë pikat e 4 kater rreshtave pingul (A-B), kater rreshtave rât (C-Ç), e dy të mnjarave (D-E), të dalë gjithmonë numri 17.

Qe skemi:

	D	A	A	A	A	D
C						Ç
C						Ç
C						Ç
C						Ç
E	B	B	B	B	B	E

(Lojë e propozueme prej Lisi)

Zgjidhësat duhet t'i çojnë zgjidhjet e veta deri me 15 Dhetuer.

Zgjidhjet duhet të jenë të percjelluna prej talonit qi gjindet në fund të faqes. Të mbahet mënd kjo rregull qi kaq shpesh po harrohet prej zgjidhësave, pse per ndryshe nuk konkurrojnë në çmim.

Ndermjet të zgjidhësave konkurruesa ká m'u qitë në shpirt një përdë stilografike ari.

Problemi është ndoshta pak i vshtirë, por aspak i merzitshëm, çmimi i vûem në konkurs është mjaft terhekës; zgjidhësa, prá, vraponi me shumicë.

Taloni i konkursit Nr. 6

L A J M

Agjencija e Lundrimit „Jadranska“ Durrës ka nderin me njoftue të gjithë klientelen e vet edhe publikun se orari i deritashem i ardhjeve-ikjeve t'avylloreve nder limanet Durrës, Vlonë, Sarandë etj. tue fillue me 15 Tetuer 1936 zëvendsohet me orarin e ri si tregohet në pasqyren ktu poshtë:

Susak - Trieshtë - Piré

Linja Nr. 58

Mbritja nga Jugoslavija	Nisje per Greqi	Limanet	Këthimi nga Greqija	Nisja per Jugoslavi
Hane 6.-	Hane 10.-	Durrës	Shtunde 6.30	Shtunde 8.
Hane 16.-	Hane 19.-	Vlonë	Prende 23.-	Shtunde 0.30
Marte 1.-	Marte 4.-	Sarandë	Prende 16.30	Prende 17.30

Si per herë, ashtu edhe kndej e mrapa Shoqnija u siguron klientave të vet çmime të pakonkurueshme per udhtime e transporte mallnash tue ruejtë rregullen e zakonshme me dishiplinë edhe sherbim të kujdesëshem. Me lidhjen e udhtimit deri në Piré Shoqnija bân transporte mallnash qi vinë nga çdo anë edhe të destinueme per Shqypni.

Krye-Agjencija e Shoqnís s'Avullloreve të Lundrimit "Jadranska" Durrës (Shqipni)

A do të ju frigsojnë rrezet e zbëta në prenim të vjeshtës?

Dimni do të ju lânë në kujtim bukurit e veta karakteristike, të kjarta, të gjalla e terhjekse, në kje se zgiedhni materjalin qi mât besnikisht pasqyron stinen e borës.

LOMBERG asht filmi qi plotson dishiret e dashunorve të natyrës dimnore, e qi gjindet në shitje nder dyqane të para të gjitha qyteteve të Shqipnis.

Perfaqgues i pergjithshem per Shqipni

Ded Jakova

SHKODER

Pulla Shqypënjët

ashtu edhe

Pare të vjetëra

blej rrej të gjitha llojeve

ZEF PRENDUSHI

Shkoder

Pronar: Gjon Ujka

Drejter pergjegjës: Cuk Simoni

Shtypshkroja e "Cirkës"

Drejtimi: "Cirka - Shkoder"